

[Tommy Dinesen]

En af de ting, der skal kigges på under udvalgsbehandlingen, er bemærkningerne til § 10, der er blevet meget omfattende i forhold til det forslag, der lå sidste år.

Jeg tror, at der er nogle udgifter i det her, man ikke har regnet med, idet nogle praktiserende læger og andre vil henvise betydelig mere til speciallægerne, end de har gjort før. Det tror jeg vil medføre forøgede udgifter.

Vi vil godt arbejde positivt for at få det her lovforslag igennem, selv om det er kompliceret, og vi håber da, at vi kan nå at få det færdigt inden sommerferien.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg skal på Venstres vegne give tilslutning til det forslag, sundhedsministeren har fremsat. Der er tale om en genfremsættelse af et forslag, som vi har hørt det et par gange, fra sidste samling, der blev fremsat, inden der var indkommet høringssvar, for at Folketinget kunne give udtryk for holdningen til dette nye lovgivningsområde, for det er jo et område, der ikke har været underlagt lovgivning tidligere. Man har anvendt de almindelige erstatningsregler.

I forslaget, som det nu foreligger, er der taget hensyn til såvel synspunkterne ved første behandling som de indkomne høringssvar.

I Venstre er vi tilfredse med udvidelsen af dækningsområdet, ligeledes med fristforlængelsen til seks måneder for indbringelse for Landsretten. Det er nok nødvendigt for at sikre, at loven til sin tid kan få den virkning, der er tilsigtet.

De øvrige ændringer kan vi ligeledes tilslutte os, såvel bagatelgrænsen som maksimumforpligtelsen, der er nødvendig, for at man kan fastlægge forsikringsrisikoen som ved enhver anden forsikring.

Hovedsigtet med lovforslaget, at patienter, der har været udsat for fejlbehandling i sundhedssektoren, kan rejse erstatningssag, når dette kan sandsynliggøres, ikke som nu skal påvise årsagssammenhængen, er en ændring og en letelse, som vi meget gerne vil tilslutte os. Det giver det enkelte menneske mulighed for at få den erstatning, man er berettiget til, hvis der er sket fejlbehandling, uden at man skal ind i en udmarvende bevisførelse.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne give tilslutning til en forhåbentlig grundig udvalgsbehandling.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Vi har her en genfremsættelse af det forslag, vi var meget nær ved at være enige om i det daværende Kommunaludvalg, og som vel egentlig kun ikke blev færdigt, fordi der viste sig praktiske vanskeligheder hos forsikringsselskaberne.

Jeg skal derfor tillade mig at citere fra mit eget indlæg ved sidste forelæggelse – det var sp. 8632 fra den 10. marts 1987 – hvor jeg sagde, at formålet med forslaget er i det mindste at holde de patienter, der af den ene eller den anden grund er blevet udsat for uheldige følger af en sygdomsbehandling, økonomisk skadesløs:

»Den første betingelse for det er, at man dramatiserer forholdet læge-patient. Det skal være sådan, at der ikke er tale om modparter, men om, at lægen kan være patientens advokat, når uheldet er ude. Det skal ikke være sådan, at en læge eller en anden sundhedsperson skal have begået en påviselig fejl, for at der kan udbetales erstatning. Sådan har det længe været for vaccinationsskader og for uheld i forbindelse med organdonorer, men noget tilsvarende skulle så være tilfældet nu ved mere, om jeg så må sige normale behandlinger, når forslaget meget hurtigt bliver vedtaget, som jeg håber det kan blive.«

Jeg er i øvrigt enig med Socialdemokratiets ordfører i, at det er en mangel ved forslaget, at de psykiske patienter i det væsentlige er undtaget, men jeg erkender også vanskelighederne herved og vil meget gerne diskutere det i udvalget.

Det vækker uro hos mig, at der har været modstridende meddelelser om muligheden for en tilfredsstillende frivillig ordning med hensyn til lægemidler. Måske kan ministeren i dag eller i udvalget orientere os nærmere om, hvordan det står til her.

Vi er altså klar til et grundigt, men for vores skyld meget gerne hurtigt udvalgsarbejde om forslaget.

Pia Dahl (FP):

Som de gældende regler i øjeblikket er inden for erstatningsret, og som de er udformet, har enhver krav på erstatning, hvis han har været udsat for forsømmelig eller uagtsom behandling. Denne ordning finder vi i Fremskridtspartiet tilstrækkelig, men jeg skal da tilføje, at vi naturligvis har den holdning, at enhver, som er